

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΑΝΑΓΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΘΝΙΚΗΣ.

Παρήλθε τέλος πάντων καὶ ἡ 3 Μαρτίου, καθ' ἣν ἐκτρώθη ἐν τῷ μέσῳ 30 μόνον βουλευτῶν ἡ ἐναρξίς τῆς βουλευτικῆς ταύτης συνόδου, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἀνωτάτου ἡμῶν ἄρχοντος, μ' ὅλα τὰ συνήθη ἔκνομα μέσα καὶ τὰς τελουμένας θυσίας, μ' ὅλα τὰ ἐκστρατεύσαντα ἐθνικὰ ἀτμόπλοια πρὸς συλλογὴν βουλευτῶν, δὲν ἠδυνήθη νὰ συναθροίσῃ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης πλέον τῶν 30 ὀπαδῶν τῆς. Φρονοῦμεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι ὅσαι καὶ ἂν παρέλθωσιν ἡμέραι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ ἀπαρτίαν, διότι πλὴν τῶν βουλευτῶν τῶν ἀναδειχθέντων διὰ τῆς νοθείας, τῆς λόγῃ καὶ τοῦ ἐγκλήματος, ὧν ἡ πεπορωμένη καρδιά δὲν δύναται ν' ἀκούσῃ πλέον τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς Πατρίδος, οὐδεὶς ἄλλος ἀληθῆς ἀντιπρόσωπος, ἀφορῶν εἰς τὰ περικυκλοῦντα τὴν Πατρίδα δεινὰ, θέλει προσέλθει, ἵνα αὐξήσῃ αὐτὰ καὶ τὰ καταστήσῃ ἀθεράπευτα.

Πιστεύομεν λοιπὸν καὶ εὐχόμεθα, ἵνα μὴ κατορθωθῇ ἀπαρτία, διότι τότε ἴσως τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας χώρας ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν εὐθείαν καὶ ὀμαλὴν ὁδόν ἴσως

οἱ κρατοῦντες πεισθῶσι πλέον ἐκ τῶν πραγμάτων περὶ τῆς πλάνης των καὶ θέσωσι φραγμὸν εἰς τὸν χεῖμαρρον τῆς κυβερνητικῆς ἀκολασίας. Ἐὰν δὲ κατορθωθῇ, τότε οὐδεμίᾳ ὑπάρχει ἐλπίς θεραπείας, διότι ὁ κίνδυνος, ὅστις ἐσταμάτησε διὰ τῆς ἐθνοσωτηρίου ἀποχωρήσεως τῶν ἀντιπολιτευομένων, θέλει αὖθις ἐξακολουθήσῃ μέχρις οὗ πραγματοποιηθῶσι τὰ καταχθόνια τῆς Καμαρίλλας σχέδια καὶ ἐπέλθῃ ἡ ἔθν. συμφορὰ.

Ἀλλὰ, μὴ γενομένης ἀπαρτίας, τί γενήσεται; θὰ λάβῃ χώραν ἕτερόν τι πραξικόπημα, χορηγηθείσῃ αὖθις τῆς διαλύσεως τῆ ἐνεστώσει Κυβερνήσει, θὰ σχηματισθῇ ἄχρως ἡ ἀσθενὴς Κυβέρνησις, ἢ θὰ κληθῇ ἡ καθαρὰ ἀντιπολίτευσις καὶ θὰ ἱκανοποιηθῶσιν οἱ ἐθνικοὶ πόθοι; Περὶ τούτου λοιπὸν σήμερον πρόκειται, καὶ περὶ τούτου ὀφείλομεν νὰ ὀμιλήσωμεν.

Βεβαίως δὲν δυνάμεθα ποτὲ νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ ἀνώτατος ἡμῶν ἄρχων ἠθελεν ἐξαπατηθῆ ὑπὸ τῶν συμβούλων αὐτοῦ τοσοῦτον, ὥστε νὰ χορηγήσῃ τῇ παρουσίᾳ Κυβερνήσει καὶ ἑτέραν διάλυσιν, ἢ ἄλλο τι, δι' οὗ ἠθελεν καταστήσῃ αὐτὴν μακροβιωτέραν

διότι ἢ τε διάλυσις καὶ παράτασις τῆς ζωῆς κυβερνήσεως μυριάκις ἐγκληματισσάσης, καθ' ἣς ὀλόκληρον τὸ ἔθνος βοᾷ, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γείνη ἄνευ πραξικοπήματος, ὅπερ ἔξει ὀδυνηρὰς συνεπειάς. Ἡ ἐνεστώσα Κυβέρνησις ἐγένετο ἀνεκτὴ μέχρι τοῦδε, ὅτε ὁ ἀνώτατος ἡμῶν ἄρχων δύναται πλέον ν' ἀποβάλῃ πᾶν ἔγχος ἀμφιβολίας, ὅτι αὕτη, ὡς ἀσεβὴς καὶ παράνομος, διεγράφη καὶ ἀπεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ἔθνους· ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ αὕτη ἄνευ ἀσυγγνώστου περιφρονήσεως τῆς ἐκδηλώσεως, τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐπίσης δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι, ἀποπεμφθείσης τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως, ἠθελεν κληθῆ εἰς τὰ πράγματα τῆς πολιτείας ἄχρως ἡ ἀσθενὴς Κυβέρνησις· διότι Κυβέρνησις, μὴ κεκτημένη τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ ἔθνους, κληθεῖσα, δὲν δύναται νὰ εὔρη παρ' αὐτῷ εὐμενῆ ὑποδοχὴν, ὥστε νὰ κανονισθῇ ἡ συνταγματικὴ ἀνωμαλία καὶ θεραπευθῇ ἡ πολιτικὴ αὕτη καχεξία. Οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ αὕτη, καὶ ὅσων δήποτε ἀρετῶν καὶ ἂν ᾖ κεκτημένη,

Κ Η Π Ο Σ

Η ΣΥΓΚΑΛΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τὴν Βουλὴν μας τὴν Τετράδην εἶχεν ὁ Τζουμπὲς ἀνοίξει,
 Εἰς τὸν κόσμον γιὰ νὰ δείξῃ,
 Ὅτι σκέπτεται ν ο μ ῖ μ ω ς τοῦ λοιποῦ νὰ κυβερνήσῃ,
 Ἴνα οὕτω ἡ Πατρίς μας τάχιστα εὐδαιμονήσῃ,
 Καὶ γενῆ μεγάλη Ἑλλάς!
 Ἡ ὡς σήμερον μεγάλη καὶ ἀπαίσιος κοιλάς!..

Εἶχε κρεμασμέναις ρέβες ἔς τὰς ἐξώθυρας καὶ πράσσα,
 Καὶ καθεὶς ὅπου ἐπέρνα ἤρπαζ' ἀπ' αὐτὰ κ' ἐμάσσα..
 Ἄλλοι ἦσαν μὲ καπίστρι, ἄλλοι δὲ μὲ τὰ σαμάρια,
 Κι' ἄλλοι (ἦσαν πιστοὶ δοῦλοι) μ' ἀκαλλίγωτα ποδάρια·
 Πάντες ἔκραζον: Ἑλλάς!
 Θὰ γενῆς μεγάλη τώρα... πλὴν ἀπαίσιος κοιλάς!

Ἄλλοι εἶχανε κρεμάσει ἀπ' ὀπίσω των κουδούνια,
 Ἄλλοι πάλιν περπατοῦσαν ὡς νὰ ἦτον διὰ κούνια,
 Κι' ἄλλοι μὲ κομφαῖς βελάδες καὶ πολὺ ὀρθοὺς κολάρους,
 Ἐκαθούνταν εἰς τὰς ἑδρας κ' ἔχασκον ὡσὰν τοὺς γλάρους,
 Λέγοντες: πτωχὴ Ἑλλάς!
 Θὰ σὲ κάμωμεν μεγάλην!.. κί' ὄχι κτήνη νὰ φυλάς!

Ἐβλέπες ἔς τὰ θεωρεῖα, μὲ ἐξωγκωμένον στήθος,
 Νὰ μοιρολογῇ καὶ κλαίγῃ τοῦ λαοῦ τὸ μέγα πλῆθος..
 Καὶ νὰ λέγουν: «Ποῖον αἴσχος εἰς τὴν γῆν τῶν ἡμιθέων!
 «Ποῖος ἐμπαιγμὸς καὶ χλεύη ἔς τοὺς υἱοὺς τόσων γενναίων!»
 Οἱ παρευρεθέντες ξένοι,
 Οἷτινες τοσοῦτον βλέπουν τὴν Ἑλλάδ' ἀτιμασμένην!..

Τοῦ Συνταγματος σημαῖαν ἄλλοτ' ἔφερε ἔς τὴν χεῖρα,
 Τώρα.. οἴμοι!.. δυστυχία! κλαίγ' ὡς ὀρφανὴ καὶ χήρα·
 Καὶ τῆς ρίπτουν μὲ τὴν βίαν ἔς τὴν ποδιάν τῆς τὸ κριθάρι,
 Γιὰ νὰ τρώγουν οἱ τριάντα ὅπου φέρουν τὸ σαμάρι.
 Χαῖρε, χαῖρε, ὦ Ἑλλάς!
 Ὅπου ζῆς δεδοξασμένη!.. ὡς ἀπαίσιος κοιλάς!..

ρεσιν ωραίων και πομπωδών τίτλων, δι' ὧν νὰ περικοσμῇ τὰ μέτωπα τῶν ἐπιστηθίων της, ἅτινα φέρουσι τὸν ἀνεξάληπτον τύπον τῶν διαφθορέων και Τοῦτο εἶνε μεγάλη τιμὴ δι' ἐκείνους οἵτινες εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν προστασίαν της, και ὅταν οὗτοι εἰσὶν ἀδαεῖς και ἀπειροὶ και πλέουν εἰς τὸν γυναικειὸν ὠκεανὸν ὡς δόκιμοι.

Δὲν προτίθεται νὰ υπερασπισθῶ τὸν κατηλιχῶς ὑβρίζομενον κ. Βεκερέλλη, ὃν ὁ ἀξιότιμος τοῦ «Ἄργου» συντάκτης διαβεβαίωσεν ἐπὶ τῇ τιμῇ του, ὅτι ἡ γράφουσα γράφει ἐξ αἰσθήματος εὐγενοῦς!, καλῶσον ὁ νέος οὔτος δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς μου υπερασπίσεως, και καθόσον οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν τὸν ἐκτιμοῦν και ὑπολήπτουται δεόντως· θέλω ὅμως γράφει ὀλίγα τινα περὶ τοῦ προστατευομένου φίλου τῆς φίλης τῆς Ἑλένης.

Φαντασθῆτε λοιπὸν ἓνα φίλον αὐτῆς δόκιμον, ἐντὸς λέμβου, ἀνευ πηδαλίου, ἀνευ ἱστῶν, ἀνευ κοπῶν, νὰ πλέη καρκινικῶς και ἀμέριμνος εἰς ἀνοικτὸν γαλιηνιαῖον πέλαγος· ὅποιας οὐρανόους ὀπτασίας βλέπει! ὅποιας ὄνειροπωλήσεις ἀναπλεῖ εἰς τὴν μνήμη! παντοῦ ὅπου στρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς, παντοῦ τὰς χάριτας βλέπει ὡσεὶ ἐξ οὐρανοῦ κατερχομένης και ἐνώπιόν του λουομένης! . . . Ἐ, τὸν δόκιμον τοῦτον, οὐχὶ ναυτικόν, — ἀπαγε! — ἐραστήν, δὲν ἤθελε τὸν φθονῆσει πᾶς τις διὰ τὰς ὀπτασιακὰς ἡδονὰς και διαχύσεις τῆς εὐαισθητοῦ καρδίας του; δὲν ἤθελεν ἐπιθυμῆσει, και ναύαρχος εἶναι ἦτο, νὰ εὐρίσκετο εἰς τὴν λέμβον ἐκείνην και νὰ ἐβλεπεν ὅ,τι και ὁ δόκιμος ναυτικός; — διάβολο! ναυτικός. . . ἐραστῆς ἤθελε νὰ εἴπω. — Βεβαίως πάντες ἤθελον τὸν φθονῆσει και μισῆσει τόσον, ὅσον αὐτὸς ἀγαπᾷ νὰ βλέπῃ ἐνίοτε τὰς θελητικὰς Ἑλένας λουομένας και ἐμπροσθεν του χορευούσας, νὰ τὰς ὀδηγῇ δὲ χοροπλεγμένας εἰς φιλικὸν θάλαμον, ὅπως λάβῃ ἀμοιβήν, οὐχὶ φιλι, ἀλλὰ φιλικὰ τινα μειδιάματα τοῦ τυχόντος ἰσχυροῦ φίλου του. . . Ἄλλ' ὅταν ἐν μέσω τῶν θεληξικαρδιῶν τούτων ρεμβασμῶν ἐγερωθῇ θύελλά τις, τότε ὁ δύσμοιρος

δόκιμος, τί μέλλει γενέσθαι; Ὁ δυσυχής! ἀπαξ εἰς τοιαύτην θέσιν εὐρεθῆεις, θὰ κλαύσῃ πικρῶς τὸ μαυροοῖμοι χάλη του! και γονυπετῆς με τεταμένας χεῖρας θὰ δέχεται, ὅπως φιλόθρως τις ἰχθύς, ἡ μᾶλλον ωραία τις γοργόνα, τὸν σώσῃ ὡς ἄλλον Ἰωάν.

Και ἰδοὺ, ὦ τοῦ θαύματος! ἡ φίλη τῆς φίλης Ἑλένης, λαβοῦσα μορφήν γοργόνας, ἐρρίφθη εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ὠκεανόν, ἐπλησίασε τὴν πλήρη ἀκαθαρσιῶν κλιδωνιζομένην λέμβον, και, καθ' ἣν στιγμήν ἐμελλε νὰ καταποντισθῇ αὐτάνδρος ἡ ὑπόληψις τοῦ ἠθικοῦ φίλου της, ὡς εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς Χαλκίδος και ἀλλαχοῦ, τὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς κόμης, και σύρων αὐτὸν ἀνὰ τὴν Σύρον, τὸν ἀφῆσε πρὸς στιγμήν εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Πειραιῶς λυπόθυμον. Ὁ ταλαίπωρος! ἐλυπήθη κατάκαρδα, και οὐχὶ ἐφοβήθη, διὰ τὸ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἀπωλεσθῆναι, ἴσως διὰ παντός, Ἑλένειον πανόγραμμα. . .

Ἀναγκάζομαι νὰ σαματήσω σήμερον ἕως ἐδῶ, ὅπως ἴδω, καμαρώσω και περιποιηθῶ πρεπόντως τὸν λιποθυμημένον νέον γαμβρόν μου και κλάψω ὡς φιλόστοργος μήτηρ τὸ μαυροχάλη του, ἐπειδὴ ἡ ἐν τῇ θαλάσῃ μικρὰ ἀγωνία του τὸν ἔκαμε κατάμαυρον και ὁμοιάζει ἤδη ἡλιόκαυτον νέον τῆς Ἀραβίας. Εἶμαι λοιπὸν ἠναγκασμένη ἐγὼ ἡ πενθερά, και οὐχὶ ἡ φίλη Ἑλένη, νὰ τὸν λούζω, νὰ τὸν κτενίζω και νὰ τὸν στολίζω σάν γαμβρόν, διὰ νὰ φαίνεται εὐμορφος και μεγαλοπρεπῆς, ὡς εἶνε, νέος!

Σοφία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ Τυπογραφεῖον και γραφεῖον τοῦ Ἀριστοφάνους, μετεφέρθη εἰς τὴν συνοικίαν «Βορρέως Βρύσιν», πλησίον τοῦ τυπογραφείου τῆς «Παλιγενεσίας».

— Παρακαλοῦμεν και αὖθις τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν των συνδρομητῶν μας νὰ σπεύσωσιν εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῆς, ἄλλως θὰ σπεύσωμεν ἡμεῖς νὰ κλητεῦσωμεν και σατυρίσωμεν αὐτοὺς.

— Εἰδοποιοῦμεν τοὺς ἐν Λεβαδείᾳ, Λαμία, Ὑπάτῃ, Χαλκίδι, Ἀραχῶβῃ και Ἀταλάντῃ συνδρομητῶν μας, νὰ μὴ πληρώσωσιν τὴν συνδρομὴν των εἰς ὃν τινα τοῖς παρουσιάσῃ ἀποδείξεις μας, διότι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος κατεγράσθη ὅσας ἄχρι τοῦδε εἰσέπραξε συνδρομάς· ἀλλὰ ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς.

— Ὁ πρώην ταμίας Ἀμφίσσης και Λεβαδείας, κ. Δ. Γιαννόπουλος, παρακαλεῖται νὰ ἐξοφλήσῃ τάχιιστα τὴν ὀφειλήν του.

Ἐπίσης και ὁ ἐν Σμύρῃ κ. Ν. Ζαχαρίου, ἀν' ἀληθῶς ἦγε Ζαχαρένιος κύριος.

Τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμοῦ πλησίον τῆς Ὑραίας Ἑλλάδος κείμενον Ξενοδοχεῖον «ἡ Βενετία», διευθυνόμενον παρὰ τοῦ κ. Λαμπροῦ Ἡλιοπούλου, εἶνε ἐν τῶν καλλιτέρων ἐν Ἀθήναις Ξενοδοχείων κατὰ τε τὴν περιποίησιν, τὴν καθαριότητα και τὴν οικονομίαν. Συνιστῶντες ὅθεν τὸ εἰρημένον τοῦτο Ξενοδοχεῖον εἰς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν ὡς και εἰς πάντα ἄλλον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς και ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀφικνούμενον, προτρέπομεν αὐτοὺς νὰ προτιμήσωσι τοῦτο παντός ἄλλου και θέλουσι μένει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Ὁ ἐν Μεθώνῃ πρό τινος χρόνου ἀποβιώσας γάλλος, Νικόλαος Μαρῆ Ἰππότης Ἀπέρτ, γνωστὸς εἰς τὴν ἑλλ. κοινωνίαν διὰ τὰς φιλελληνικὰς διαθέσεις του και συγγραφᾶς του, ἐγκατέλειπε σὺν τοῖς ἄλλοις και σπουδαιοτάτην χειρόγραφον συγγραφήν γαλλιστὶ γεγραμμένην. Ὁ κάτοχος τῆς εἰρημένης συλλογῆς προτίθεται νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὴν· ὅθεν, ὁ θέλων ν' ἀποκτήσῃ ταύτην ἢ νὰ τὴν μεταφράσῃ ἐπ' ἀμοιβῇ, ἄς ἀποταθῇ πρὸς τὸν κ. Μιχαὴλ Μιχαλουδάκον παρὰ τῷ τυπογραφείῳ ἢ «Λακωνία».

Εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου και ἀπέναντι τοῦ ὑλοπωλείου τοῦ κ. Καλιοντζῆ Παντοπωλείον τοῦ κ. Π. Δερβένεγα ἐκομίσθη ἐσχάτως χαβιὰρι μαῦρο τῆς Γέλβας ἀρίστης ποιότητος, πωλούμενον εἰς μετρίαν τιμὴν.

τυπογραφείου Δράκου, πωλεῖται κρασί ρετσίνατον πρώτης ποιότητος, πρὸς 30 λεπτὰ τὴν ὀκά. Συνιστῶμεν αὐτὸ εἰς τοὺς Παπαδόπουλον, Σαπουντζῆν, γερο-Κορομηλᾶν, και Μπέσαν.

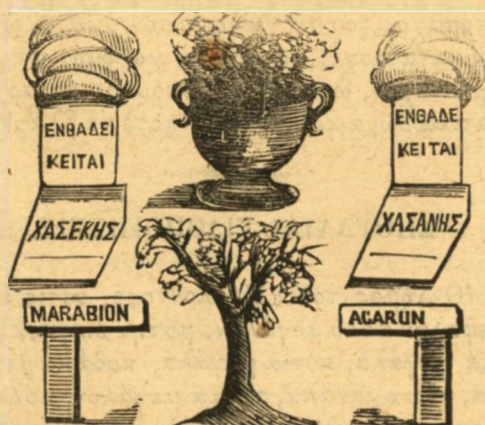
Ἐν τοῖς πολιτικοῖς δελτίοις τῆς Στοᾶς ὑπάρχει Μεσσηνέσιον πνεῦμα, πλήρες ἀκατάλογιστου εὐφυίας και ὑπερβολικῆς ἀκριβείας· πωλεῖται δὲ ἀντὶ 5 λεπτῶν ἐκάστη φιάλη. Τὸ ἀερώδες τοῦτο και φθοροποιὸν πνεῦμα ἔχει σπουδαίαν ναρκωτικὴν δυνάμιν ἐπὶ τῶν αἰσθανόντων πόνους ὑπὲρ τῆς πασχούσης Πατρίδος των. Συντελεῖ δὲ σπουδαίως και εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ αὐλικοῦ φρονήματος.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.

Ἀνεχώρησαν πρὸ πολλοῦ ἐκ τῆς Βουλῆς τῆς Καμαρίλλας, ὁ Πατριωτισμὸς, ὁ Ἡρωισμὸς, ἡ Τιμιότης, ἡ Συνειδήσις, ἡ Ἀρετὴ,

ἡ Ἀλήθεια, ἡ Αὐταπάρνησις, ἡ Ἀγάπη, ἡ Εὐλάβεια, ἡ Οἰκονομία και ἡ Ὁμόνοια οἰκογενειακῶς.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ.

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΕΙΟΝ Δρ. 13000

ἐξοδεύει ἐτησίως τὸ ὑπουργ. των Ἐσωτερικῶν.

Κατὰ τὴν ὁδὸν ἀγίου Δημητρίου και ἀντικρυ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος Κωνσ. Ἀφεντάκη, συνεστήθη πνευματοπωλεῖον ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ διὰ τὴν ἐπιτηδεϊότητά του εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα κ. Λεωνίδα Φραγκουδάκη, εἰς ὃ εὐρίσκονται διάφορα εἶδη ποτῶν παρ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα, οἶον, κερασῶ, πίτερ, μέλλα, ρόζα, κονιάκ, βερμουθ κλπ. εἶδη, πρὸς δὲ και οἶνοι μελανοὶ γαλλικῆς κατασκευῆς. Οἱ προσερχόμενοι εὐχαριστήθησονται και ἀπὸ τὴν καλλίστην ποιότητα, και τὴν μετρίαν τιμὴν αὐτῶν.

ΚΗΠΟΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ 15000

ἐξοδεύει κατ' ἔτος τὸ ὑπουργ. τῆς Παιδείας και τὸ Πανεπιστήμιον

Τὸ ὄλον 28,000 δρ. ἐξοδεύονται ἐτησίως, φίλε ἀναγνώστα, εἰς αὐτὸ τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ, (κείμενον πλησίον τῆς Βρύσεως τοῦ Βορρῆ).